

नेपाल : मानवअधिकार दायित्व पुरा गर्न र न्यायिक क्षेत्र सुदृढीकरणका लागि कानुनी तथा नीतिगत सुधार गर्नुपर्ने उच्चस्तरीय अध्ययन टोलीद्वारा सुभाब - आईसीजे प्रतिवेदन

६ अगष्ट २०२० (२२ साउन २०७७)

इन्टरनेशनल कमिशन अफ जुरिस्ट (आईसिजे) ले आज एक प्रतिवेदन सार्वजनिक गर्दै हालैका वर्षहरूमा भएका व्यापक संवैधानिक तथा राजनीतिक पुनःसंरचनापछि, देशमा मानवअधिकार जवाफदेहिता कायम गर्न र सबै नेपालीको न्यायमा पहुँच सुनिश्चित गर्न ठोस सुधारका कदम चाल्न नेपाल सरकारलाई आह्वान गरेको छ ।

सङ्घीय नेपालमा मानवअधिकार र विधिको शासन नामक प्रतिवेदन -The Report on Human Rights and the Rule of Law in a Federal Nepal- ले डिसेम्बर २०१९ मा आईसिजेबाट भएको उच्चस्तरीय अध्ययनका निष्कर्षहरू समावेश गरेको छ ।

५० भन्दा बढी सिफारिसहरू प्रस्तुत उक्त प्रतिवेदनमा द्वन्द्वकाल एवम् समकालीन मानवअधिकार उल्लङ्घनमा उपचार र परिपूरणको माग गरिरहेकाहरूका लागि न्यायको पहुँचमा रहेका व्यवधानहरू हटाउन नेपाली अधिकारीहरूले कदम चाल्नुपर्ने विषय समेटिएको छ । न्याय प्रशासन एवम् कानून कार्यान्वयनसँगै अदातल तथा राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोगबाट भएका निर्देशनहरू कार्यान्वयनका सम्बन्धमा हुने राजनीतिक हस्तक्षेपको अन्त्यका लागि पनि आईसिजेले सम्बन्धित निकायलाई आह्वान गरेको छ ।

“कानूनले सबै नेपालीलाई निष्पक्ष र समान व्यवहार गर्दछ भन्ने विश्वास दिलाउनु सङ्घीय विकेन्द्रीकरणका सामु रहेको प्रमुख चुनौती हो ।” आईसिजेका आयुक्त एवं नेपालको सर्वोच्च अदालतका पूर्व प्रधानन्यायाधीश कल्याण श्रेष्ठले भन्नुभयो - “त्यो विश्वासलाई कसरी बलियो बनाउन सकिन्छ भन्ने सन्दर्भमा यो प्रतिवेदन एउटा मार्गदर्शन हो ।”

नेपालमा मानवअधिकार कानून, नीति र विधिशास्त्रको विकासमा भएको प्रगतिका बावजुद, जवाफदेहिता र न्यायको पहुँचमा रहेका पुराना व्यवधानहरू भने अझै विद्यमान रहेको र धेरैको सम्बोधन हुन नसकेको तथ्य आईसीजेको अध्ययन टोलीले पाएको छ ।

“अवरुद्ध संक्रमणकालीन न्याय प्रक्रिया, कमजोर बनाईएका न्यायिक संस्थाहरू, विभाजित नागरिक समाज र प्रणालीगत भेदभावको निरन्तरताले नेपाल दण्डहिन्ताको दुष्चक्रमा फसेको स्पष्ट हुन्छ र त्यसबाट विधिको शासनलाई खतरा पुग्नसक्ने देखिन्छ ।” आईसिजेका आयुक्त ड्याम सिल्भिया कार्टराइटले भन्नुभयो - “ प्रदेश सांसदहरूको उल्लेखनीय प्रयास, सुदृढ न्यायपालिका, र नागरिक समाजको निरन्तर पैरवीका

बावजुद 'नयाँ' नेपालको प्रतिनिधित्व गर्ने अधिकारीहरूले न्याय प्राप्तिका लागि उठेका मागलाई सुनेर पनि वास्तविक रूपमा सम्बोधन नगरेर विगतकै जस्तो गल्ती दोहोर्‍याउने खतरा छ ।”

नयाँ सङ्घीय शासन व्यवस्थाको अन्तर्वस्तुलाई चलायमान गराउने नेपालको संविधान २०७२ का प्रावधानहरूको कार्यान्वयन, फौजदारी न्याय प्रणालीलाई प्रभावित गर्ने अपराध संहिता र अन्य कानूनहरूमा संशोधन र संक्रमणकालीन न्याय प्रक्रियामा प्रगतिको अभावका साथै हालैका राजनीतिक घटनाक्रम र कोभिड १९ले निम्त्याएको अस्थिरता समेतको प्रभावबाट राजनीतिक तथा कानुनी परिप्रेक्षमा भएका पछिल्ला परिवर्तनहरूले, मानवअधिकारमा परेको प्रभावमाथि प्रतिवेदनमा विचार-विमर्श गरिएको छ ।

मिसनमा आईसिजे आयुक्तहरू न्यायाधीश सान्जी मोनागेन्ग (बोत्स्वाना), ड्याम सिल्भिया कार्टराइट (न्यूजील्याण्ड) र पूर्व प्रधानन्यायाधीश कल्याण श्रेष्ठ (नेपाल) का साथै आईसिजेका कानुनी तथा नीति निर्देशक इयान साईडरम्यान र आईसिजे एसिया प्रशान्त निर्देशक फ्रेडरिक रावस्की सहभागी हुनुहुन्थ्यो ।

सन् २०१७ मा आईसिजेले गरेको अध्ययन प्रतिवेदनका [\(A 2017 ICJ baseline study\)](#) निष्कर्षहरूमा समेत आधारित हुँदै प्रतिवेदनले मुख्य तीन क्षेत्रमा आफ्ना निष्कर्षहरू प्रस्तुत गरेको छ :

- **कार्यान्वयनको अभाव** : नेपालले अन्तर्राष्ट्रिय मानवअधिकार प्रारूपका उल्लेखनीय अन्तर्वस्तु समावेश भएको कानून र विधिशास्त्रको प्रगतिशील विकासमा उल्लेखनीय प्रगति गरेको छ । उदाहरणका लागि नेपालको संविधान २०७२ मा समावेश गरिएका मौलिक हकसम्बन्धी प्रावधानहरू । यद्यपि, संवैधानिक कार्यादेश, कानून र न्यायिक निर्णयहरू धेरै अवस्थामा कार्यान्वयन भएका छैनन् वा सक्रिय रूपमा अवमुल्यन गर्ने काम गरिएको छ । यसले गर्दा सरकारमाथि जनताको विश्वास र पीडितहरूका लागि न्यायमा पहुँच कमजोर बन्दै गएको छ ।
- **स्वतन्त्र र निष्पक्ष संस्थाहरू** : नेपालले प्रहरी, सरकारी वकिल कार्यालय न्यायपालिका, संक्रमणकालीन न्याय संयन्त्र र राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोग लगायतका न्यायिक संस्थाहरूको स्थापना र क्षमता विकासमा प्रगति गरेको छ । यद्यपि, यी संस्थाहरूको क्षमता र स्वतन्त्रता कमजोर अवस्थामा रहेको छ, संगसंगै यी संस्थाहरू राजनीतिक प्रभाव र हस्तक्षेपको जोखिममा पनि छन् ।
- **जवाफदेहिता र न्यायमा पहुँच** : कानूनमा सुधार र संस्थाहरूको निर्माणमा भएको प्रगतिका बावजुद अधिकांश नेपालीहरूले न्याय प्रणालीको पहुँचमा पुरानै व्यवधानहरूको सामना गरिरहेका छन् । अग्रपंक्तिका संस्थाहरू, विशेषगरी प्रहरी र अभियोजनकर्ताहरूमा समुदायहरूसँग प्रभावकारी अन्तर्क्रिया गर्ने राजनीतिक इच्छा र क्षमताको अभाव छ । व्यक्तिगत रूपमा नेपालीहरू, विशेषगरी नागरिकताको प्रमाणपत्र नभएका जातीय अल्पसङ्ख्यक समुदायका व्यक्तिहरूले अदालतमार्फत उपचार लिने क्रममा अनगिन्ती अवरोधहरूको सामना गर्नु पर्दछ ।

न्यायपालिकाको स्वतन्त्रताको रक्षा अध्ययन टोलीको मुल विषयवस्तु थियो । अध्ययन टोलीले नेपालको संविधान एवम् अन्तर्राष्ट्रिय कानूनद्वारा निर्दिष्ट मानवअधिकारको संरक्षण गर्न सर्वोच्च अदालतले प्रभावकारी भूमिका निर्वाह गरेको पायो । यद्यपि, न्यायिक निर्णयहरू निरन्तर कार्यान्वयन नहुनुले कार्यपालिका आफ्नो जिम्मेवारी पुरा गर्न असफल रहेको अध्ययन टोलीको निष्कर्ष छ ।

“न्यायपालिका, विशेषगरी सर्वोच्च अदालतले मानवअधिकार संरक्षणमा निर्वाह गरेको भूमिकाबाट अध्ययन टोली प्रभावित भयो,” आईसिजे आयुक्त न्यायाधीश सान्जी मोनागेन्गले भन्नुभयो - “यद्यपि हामीले कार्यपालिकाका अधिकारीहरूबाट नियमित रूपमा न्यायिक निर्णयहरूको उपेक्षा हुने गरेको चिन्ता पटक-पटक सुन्यौं । निर्णयहरू कार्यान्वयन नहुँदा न्यायपालिकाप्रति जनताको विश्वासमा ह्रास आउने खतरा देखिन्छ ।”

सर्वोच्च अदालत, नेपाल प्रहरी, राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोग र संक्रमणकालीन न्यायका संस्था जस्ता मुख्य निकायहरूको नियुक्ति प्रक्रियामा हुने राजनीतिक हस्तक्षेपले न्यायिक निर्णयहरू प्रतिको सम्मान अझ खस्केको अध्ययन टोलीले पायो । प्रतिवेदनका सिफारिसहरू मार्फत, निष्पक्ष र पारदर्शी नियुक्ति प्रक्रिया साथै अन्य उपायहरूको अवलम्बन गर्दै कानूनको कार्यान्वयनमा हुने राजनीतिक हस्तक्षेप निवारणका लागी आह्वान गरिएको छ ।

“उच्च सार्वजनिक पदाधिकारीको नियुक्तिमा हुने राजनीतिक हस्तक्षेपले जनविश्वास कमजोर बनाउँछ, शासन व्यवस्थाको प्रभावकारितामा ह्रास आउँछ, र भ्रष्टाचारका लागि आधार खडा गर्छ,” पूर्व प्रधानन्यायाधीश श्रेष्ठले भन्नुभयो - “विद्यमान न्यायिक नियुक्तिका संयन्त्रहरू समेत राजनीतिक प्रभावको जोखिममा छन् र यसमा सुधार गर्नुपर्छ ।”

यिनै निष्कर्ष र विचारहरूमा आधारित हुँदै प्रतिवेदनले प्रधानमन्त्रीको कार्यालय, सङ्घीय तथा प्रादेशिक सम्सद, नेपाल प्रहरी, महान्यायधिवक्ताको कार्यालय, सर्वोच्च अदालत र राष्ट्रिय न्यायिक प्रतिष्ठानसहित न्यायपालिका, राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोग, नागरिक समाज र कुटनीतिक समुदायलाई विस्तृत रूपमा सिफारिसहरू प्रस्तुत गर्दछ ।

सम्पर्क :

फ्रेडरिक रावस्की : आईसीजे एसिया प्रशान्त निर्देशक, इमेल : [frederick.rawski\(a\)icj.org](mailto:frederick.rawski(a)icj.org)

इयान साईडरम्यान: आईसीजे कानून तथा नीति निर्देशक, इमेल : [ian.seiderman\(a\)icj.org](mailto:ian.seiderman(a)icj.org)

मन्दिरा शर्मा : आईसीजे वरिष्ठ कानुनी सल्लाहकार, इमेल : [mandira.sharma\(a\)icj.org](mailto:mandira.sharma(a)icj.org)